

Stien til Skovgården, som nedbrændte i 1970

[Foto: Brian Jensen]

Medlemsbladet Broen, udkommer to gange årligt og sendes til Fredensborg-Humlebæk lokalhistoriske Forenings medlemmer.

INDHOLDSFORTEGNELSE

Side	3	Godt Nytår
Side	4	Humlebæk Kirkes historie gennem 150 år
Side	12	Dydens og Ærens Tempel
Side	15	Program 2018-19
Side	21	"Den brændte gård"- Skovgården
Side	26	Fredensborgeren Erland Nielsen
Side	32	Bestyrelsen

MEDLEMSBLADET BROEN

Redaktør:

Peter Heiberg - Nørredamsvej 3, 3480 Fredensborg
info@lokalhistoriskforening.dk - tlf. 50 62 19 47

Grafisk designer:

Per Eckart Hansen

Hjemmeside:

www.fredensborg-humlebæk-lokalhistorisk.dk

Facebook:

www.facebook.com/fredensborghumlebæklokalhistorisk

Oplag: 500 eksemplarer. ISSN: 2246-2570

Deadline for næste nummer af medlemsbladet er:
15. maj 2019
Materiale sendes elektronisk til bladets redaktør.

GODT NYTÅR

Bestyrelsen ønsker med dette nummer af Broen og Forårsprogrammet medlemmerne et rigtig godt 2019.

Aktiviteterne i det forløbne år har været mange, og der har til alle foredrag og sommerudflugten været rigtig god tilslutning. Bestyrelsen har i løbet af året fået forslag til arrangementer og flere af dem er blevet realiseret. Vi håber fortsat på at få ideer fra Jer, og selvfølgelig også reaktioner på afholdte arrangementer.

Foredraget om dronning Louise, Egelunds ejerinde, bliver årets første, og det efterfølges en måned senere af generalforsamlingen, hvor Niels Fennet bagefter vil fortælle om Store Kro og den nyligt overståede renovering af Rejsestalden. De øvrige arrangementer fremgår af dette blads midtersider. Vi håber medlemmerne vil tage godt imod foredrag og udflugten.

Årsskriftet 2018 om Landsbyen Dauglække er blevet rigtig godt modtaget i og udenfor foreningen. En stor tak skal der lyde til hovedkræfterne bag, som i år var Bent Skov Larsen og Erik Vestergaard Thomsen.

Foreningens hjemmeside har i det sidste år været nødlidende. Det bagvedliggende program var forældet, og det har været nødvendigt at starte helt forfra. Fra årsskiftet er der nu en ny hjemmeside, hvor de grundlæggende oplysninger om foreningen kan findes. Foreningens Facebookside følges nu af næsten 500. Har I ikke besøgt den, vil det være en god ide at kigge forbi. På den finder I hver uge små historier til lokalhistoriske billeder, og vores møder annonceres også her.

I dette nummer af BROEN er indlagt kontingentopkrævning på 170 kr. for 2019, der bedes betalt senest 15. februar 2019 (på konto: Danske Bank: reg.nr. 1551 kontonr. 1560611). Ønsker man ikke længere at være medlem af foreningen, bør man melde sig ud, så slipper man for rykkere og vi for besværet med at skrive og ringe.

Humblebæk Kirkes historie gennem 150 år

Af Bent Skov Larsen

Godfred Christensen: Humlebæk Kirke, 1887

(Privateje)

Fiskerlejerne langs Øresundskysten fik alle sent bygget kirker. Humlebæk Kirke er den ældste kirke på kysten, indviet 21. december 1868. Beboerne i Humlebæk og Sletten hørte til Asminderød sogn. Det var langt at gå 7 km. frem og tilbage til gudstjeneste i Asminderød kirke om søndagen, eller hvis der skulle være kirkelige handlinger i forbindelse med et bryllup eller begravelser.

Tanken om en selvstændig kirke i Humlebæk opstod første gang i 1850'erne, da den residerende kapellan Emil Warburg begyndte at holde gudstjenester i Lave Skov på festpladsen i den sydlige ende af skoven.

Om disse gudstjenester i skoven skrev Frederik Paludan-Müller et hyldestdigt, hvoraf første vers bringes her:

Den varme Dag sig nærmed Nedgangsstunden,
Og i sin Dalen som et Afskedstegn.
Den sendte lange Skygger ind i Lunden
Hvor nær ved Sundet ligger Lave Hegn.
Fra Sletten ad den Vei, der deler Skoven
Op ad en Skraaning, jeg paa Græsset steg,
Og stod nu I en Løvsal, lukt foroven
Hvorfra, mod Stranden, jeg saa Glimt af Voven,
Mod Marken, Solglimt af den gyldne Dag, der veg.

I 1860'erne tog residerende kapellan pastor W. Hjorth ideen op, han holdt også gudstjenester i skoven og i Sletten Skole om vinteren.

I 1866 nedsatte han en indsamlingskomite, hvor han selv var formand, medlemmer af komiteen var blandt andet hofballetmester August Bournonville, Fredensborg. Af indsamlingslisterne fremgår at alle høj som lav gav bidrag af forskellig størrelse. Der indkom 7.000 rigsdaler, et ganske anseeligt beløb, staten ydede et bidrag på 4.000 rigsdaler. Hertil kom at hofjægmester Carl Brun, Krogerup, skænkede jord til byggegrund til kirken.

13. juni 1868 blev grundstenen til kirken lagt af kong Christian 9., der med hele den kongelige familie kom herved fra Fredensborg i åbne ekvipager. Af avisernes referater fremgår det at det har været en virkelig begivenhed, som folk var kommet til med dampskibet, både fra Helsingør og København. Efter de kongelige gæster havde set tegningerne, og kongen havde muret grundstenen, drog de tilbage til Fredensborg, men resten af eftermiddagen og til langt hen på aftenen, var kroen og dansepladsen i skoven fyldt med liv. Det blev et meget hurtigt byggeri, et halvt år efter blev kirken tages i brug. Ved indvielsen d. 21. december 1868 var de kongelige igen til stede.

Kirkebygningen og inventaret

Kapellets arkitekt var Frederik Vilhelm Tvede, der i sin bygningsstil var påvirket af Gottlieb Bindesbøll, der blandt andet havde været arkitekt på Hobro Kirke. En kirke der har lighed med Humlebæk Kirke.

Arkitekt F.V. Tvede foran kirken umiddelbart efter byggeriets afslutning i 1868.
(foto fra Danmarks Kunstbibliotek)

Arkitekt Tvede benyttede sig af det dekorative i Humlebæk Kirke, den er bygget i en stil, der kaldes Byzantinsk Rundbuestil. Udvendig var kirken fuget med skiftevis gråt og hvid mørtel i bånd. Det fremgår af de første fotografier af kirken, men det kan også anes enkelte steder i kirkens murværk. Karakteristisk ved kirken er vindueskarnapperne, der gennemskærer taget. Dekorationen af kirkens indre fremgår af foto fra tiden lige efter kirken er blevet færdig. Buen i skib og kor var malet blå med store gyldne stjerner og indrammet af en dekorativ bort til væggene og rundt om vinduesnicherne, også buen til koret var adskilt med dekorative bånd. Væggene var dekoreret, så man fik indtrykket af, at det var muret op af store udhuggede blokke.

Af kirkens oprindelige inventar findes i kirken endnu prædikestolen, alterbilledet med motivet "Christus på korset" af maleren Anton Dorph og altersølvet, der er skænket af sønnerne fra Krogerup: Carl, Petrus og Paul Constantin Brun. Kirkeskibet hører også med til det oprindelige inventar. Det er et orlogsskibet med navnet "Helene" Det er skåret og skænket af fisker og dykker Jens Jensen. Han havde hus i den sydlige del af Sletten på det skrå stykke af Dageløkkevej. Oprindeligt havde Jens Jensen hus ud til Øresund, men da en stærk storm tog huset, fik han lov at bygge hus på en del af fiskernes stejleplads og gav det navnet "Havets Minde".

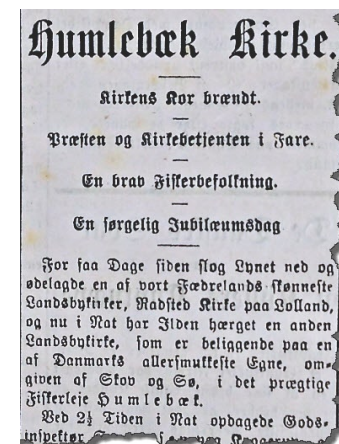
Kirkens oprindelige døbefont havde form som en muslingeskal og var muret ind i væggen ved indgangen til kirken. Denne placering var valgt i mange kirker. "Dåben er indgang til det kristne liv." Nuværende døbefont fik kirken i 1895, den stammer fra Helligåndskirken i København og er fra 1846.

Branden 1898

I 1898 natten mellem d. 18. og 19. december går der ild i kirken, der havde været gudstjeneste i kirken om formiddagen, 30 år efter kirkens indvielse. Ved den lejlighed havde der været tændt op i kirkens kakkelovn. Et glaseret

rør, der førte fra ovnen til skorstenen, var revnet, og det bagved liggende træ blev i dagen løb så overophedet, at der gik ild i træværket. Ifølge avisreferaterne var det en ret så dramatisk brand.

I Helsingør Avis d. 19.12.1898 kunne man dagen branden efter læse følgende overskrift:

Det var godsinspektøren på Krogerup, på vej hjem sent søndag aften, der opdagede ilden. Han slog alarm, og da præsten, pastor Kissmeyer og kirkebetjenten var på vej op for at redde altertavlen, var de nær ved at omkomme, da korets loft i det samme styrtede ned. Brandsprøjten fra Krogerup kom straks til stede, men den var snart ukampdygtig, så fiskerne måtte danne kæde fra søen og op til kirken og således bekæmpe ilden. Et par fiskere smed deres våde busseronner

hen på døbefonten, så den blev reddet. Koret med alt inventar brændte. Alterbilledet kunne genskabes da kunstneren endnu levede. Også i 1920'erne var der "angreb" på kirken i form af husbukke. Alt træværk både i tårn og over selve kirken måtte udskiftes. Ved samme lejlighed gennemgår kirken en større renovering, da forsvinder stjerner og det blå i buen, og kirken bliver malet hvid.

Et af grosserer Staus mosaikvinduer (Foto: Heidi)

Grosserer Staus mosaikvinduer

Stau var grosserer, han var født i Varde i 1845, blev udlært inden for handel, var i lære i Varde, men tog til København som 20-årig, hvor han videreuddannede sig inden for handel. Han begyndte sin virksomhed som handelsrejsende, men fik efterhånden en stor an gros firma med kolonialvarer. Han var gift med sin kusine, men de havde ingen børn. Omkring 1900 købte de grund og lod bygge sommervilla på Kastanie Alle ned til vandet, huset hed "Staus Bo", og var tegnet af arkitekt Thorvald Jørgensen. Huset er i dag revet ned.

Da grosserer Staus ingen arvinger havde, var de meget ivrige efter, at deres formue skulle gå til forskellige velgørende formål, herunder til Humlebæk Kirke. I 1907 skænkede Stau et tårnur til kirken. I 1908 får de gravsted på kirkegården og lader her bygge, Staus Kapel. Der bliver da oprettet et legat på 6000 kr. Renterne af dette legat skulle gå til kapellets vedligeholdelse, men også til kirkens vedligeholdelse. Kapellet skulle vedligeholdes i 120 år, og kapellets dør åbnes hvert år på grossererens fødselsdag.

Glasmosaikkene i vinduerne er også skænket til kirken af grosserer Stau. 1912 fik kirken

skænket to glasmosaikker, det er de to midterste duen - Helligånden og lammet - Kristus. Fire andre mosaikker blev skænket to år efter, de blev med motiv fra de 4 evangelister, Mathæus -englen, Markus - løven, Lukas - oksen og Johannes -ørnen.

Humlebæk sogn

1. april 1933 bliver Humlebæk et selvstændigt sogn. Indtil da hørte Humlebæk til Asminderød sogn, og de mange residerende kapellaner havde bolig i Asminderød de første 25 år. Først i 1890 får Humlebæk præstebolig. Årsagen til den ret hyppige udskiftning var, at stillingen som kapellan var dårligere lønnet, og derfor søgte de andre stillinger. Gentagne ansøgninger om at blive et selvstændigt sogn var blevet afvist af kirkeministeriet. Der var også ansøgt om at lave et kyst sogn, sammen med Espergærde. Den første sognepræst blev Erik Porsdal, der havde været kapellan fra 1924.

Nye kirkeplaner

I 1959 kom der endnu et angreb på Humlebæk Kirke, godt nok fra en helt anden kant, nemlig nedrivning. Tanken var udkastet af kirkeminister Bodil Koch. Den 14. august 1958 var Louisiana blevet indviet på den anden side af søen, nu ønskede kirkeministeren en ny kirke her, der skulle vise hvad moderne kirkearkitektur kunne.

Hun er citeret for med et smil at have sagt: "at det ville være smukt, om der på den ene side af søen lå et Louisiana og på den anden side et Hosianna". Den 7. januar 1959 mødtes repræsentanter fra Kirkeministeriet med menighedsrådet, hvor planerne for en kønnere kirke i Humlebæk blev gennemgået. Det skulle ikke være for kirkens egne midler, men med bidrag fra en kunstinteresseret fond, der skulle finansiere den nye kirke. Det gav anledning til mange diskussioner mand og mand imellem, ikke mange gav udtryk for at Humlebæk Kirke var smuk, men den tjente sit formål, og lige frem at rive en kirke ned for at bygge en anden på stedet, var der ikke mange der syntes om.

Så hellere bygge en kirke mere et andet sted i sognet, der jo var i en befolkningsmæssig rivende udvikling. Kirkeministerens plan satte tanker i gang hos menighedsrådet om, at en restaurering skulle foretages.

Kirkerummet 1870

(Foto fra Danmarks Kunstbibliotek)

Kirkerummet 2018

(Foto: Heidi Ølgaard)

Restaureringer

I løbet af 1960'erne fik kirken denne restaurering ved arkitekt Erling Zeuthen Nielsen. Der blev bygget dåbsværelse og opgang til orglet blev forbedret. Tilsvarende blev der også foretaget ændringer i koret med præsteværelse og værelse til opbevaring af altersølvet. Kirken fik ved samme lejlighed ny klokke og nyt orgel. Væggene i kirken blev malet i en blå farve.

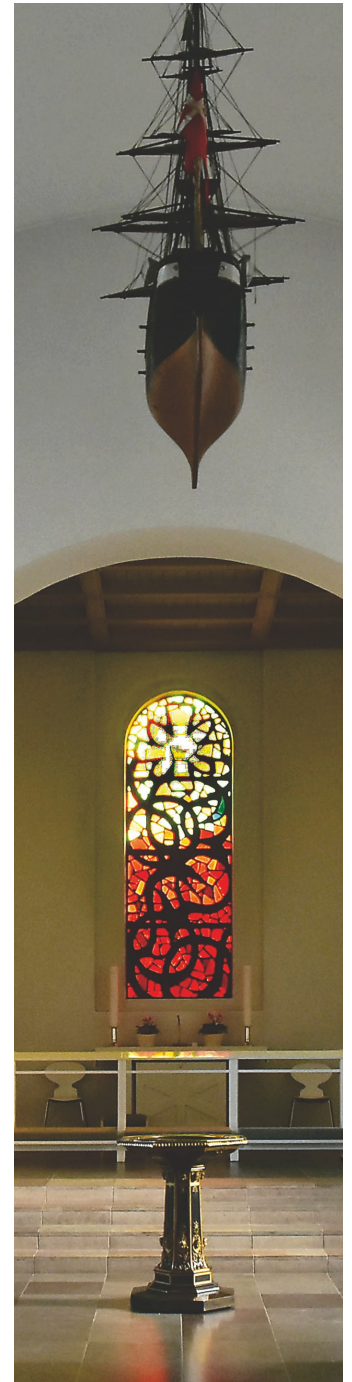
I forbindelse med restaureringen fik kirken lav belysning og en åben alterskranke, der ledte blikket op mod det meget smukke alterbillede af Svend Havsteen-Mikkelsen. Motivet er "Lysets kamp mod mørket", livets kamp med døden. Det er et opstandelsesbillede, skabt i tidens stil og derfor med mulighed for at tale til vor tids mennesker".

Det oprindelige alterbillede "Christus på korset" blev hængt op på korets nordvæg.

Onsdag d. 11. december 1968 fejrede kirken sit 100-års jubilæum, og samtidig kunne kirken genindvies efter den store restaurering. Ved en restaurering i 1994 ændredes alterskranken, den blev lukket og trappen op til koret blev ændret, den lave belysning blev erstattet af PH kogler. Igen i 2015 ændrede kirken udseende. Her valgte menighedsrådet efter grundige overvejelser at kirken skulle have et stramt, nordisk udtryk, så hele kirken også alterpartiet blev malet hvidt.

Litteratur:

Tage Jensen Humlebæk Kirkes historie (1978).

Dydens og Ærens Tempel

Af **Palle Schødt Rasmussen**

Templet med de doriske kapitæler på søjlerne vender mod slottet.

Billedhuggeren
Johannes Wiedewelt
(1731-1802) malet i Rom
1758 af Peter Als.

Skulpturen i parken på Fredensborg med de to tempelgavle – en på hver side af stenen - de halvåbne døre og noget kryptiske latinske indskrifter blev lavet af Johannes Wiedewelt og opstillet i 1767, kort tid efter kong Frederik 5.s død. Wiedewelt kaldte den Honus et virtus.

Honus betyder ære. Et betyder: og. Virtus: betyder mandighed, mod, tapperhed. Det kan også betyde: dyd, moral. På fransk hedder det tilsvarende ord: vertu, og det betyder først og fremmest dyd, kyskhed. Som det engelske virtue. Heraf kommer det vel, at skulpturen har det lidt forbavsende navn Dydens og Ærens Tempel.

Og det er der blevet sagt meget sjovt om i tidens løb. For dyd og kyskhed var ikke lige netop noget, der var karakteristisk for Frederik 5.s livsførelse. Men det var noget helt andet, der var i spil.

Wiedewelt kendte og beundrede den klassiske romerske kunst. I Rom blev der bygget templer for guderne. Men der blev også bygget templer for begreber. Og det var netop det, Wiedewelt overførte til Frederik 5.s højt elskede slotshave. Begreberne ære og dyd. Hvad ære er, giver sig selv. Dyd, virtus, er et lidt sværere begreb. Ordet er afledt af vir – en mand. Ud over de nævnte betydninger kan det også tolkes som fuldkommenhed som mand. I

dette tilfælde som konge. Og det er nok det, Wiedewelt mente med ordet. Frederik 5. var en konge, som havde haft evne til at få landet til at blomstre kulturelt, til at skabe gode vilkår for borgerne, og til at sikre freden.

I øvrigt vidste Wiedewelt, at der havde været et tempel for Honus et virtus i Rom. Der er intet bevaret af det. Men det omtales i flere kilder, og det er afbildet på nogle mønter. Kongen bliver omtalt med ordet divus, der egentligt betyder guddommelig. Så højt var ambitionsniveauet nu ikke i det danske kongehus. Man brugte ordet Højsalig om afdøde konger og dronninger. Men ordet blev brugt i betydningen Guddommelig om de mere vellykkede af de tidlige romerske kejsere efter deres bortgang. Og dermed knyttes der en forbindelse mellem den oplyste enevælde i Danmark-Norge og den romerske guldalder.

Der er indskrifter på begge sider af monumentet. Mod slottet står der HOC PIE COLUIT F.V. HOC DEMUM JUSSIT. På parksiden står der HOC VIVUS PARAVIT DIVUS INTRAVIT.

Ordet hoc – "dette" er nævnt tre gange. Den ene endda forstærket med demum – "netop dette" Ordet knytter de tre første sætninger sammen. Den fjerde står alene.

Hvis vi med hoc forstår virtus som mandighed og mod og fuldkommenhed som konge, kan de fire sætninger oversættes til en meningsfuld sammenhæng sådan:

"Dette dyrkede Frederik 5. pligtopfyldende. Netop dette forlangte han. Dette opnåede han medens han levede. Som højsalig trådte han ind" Efter her i livet at have opfyldt sin kongegerning på en måde, der var den gode konge værdig, kunne Frederik 5. nu træde gennem den halvåbne dør ind i Ærens tempel.

Ære og berømmelse er ikke noget, man er født til; man opnår den kun, hvis man som Frederik 5. har gjort sig fortjent til den.

Kongen havde det store held at være omgivet af dygtige rådgivere. Og han var rigtig god til at følge deres gode råd. Der var opgangstider, godt hjulpet af en international højkonjunktur.

Men var der nogen grund til at prise Frederik 5. for mandighed, mod og tapperhed?

Det hævder et af de allerfineste monumenter, vi har fra den tid. Men noget upåagtet, da indskriften også her er skrevet på latin. Rytterstatuen på Amalienborg Slotsplads står på en høj plint, der på langsiderne har fire medaljoner, hvor der fortælles om kongens mange fortjenester:

Han støttede handelen, forbedrede landbruget, anlagde en ny smuk bydel, indrettede stiftelser for hæderlige fattige, støttede kunsten og viden-skaben.

Og på en fjerde medaljon står der: "Freden blev styrket midt blandt krigenes rædsler ved mod og klogskab, ved troskab og forbund. Og rigets magt blev udvidet med flåde, hær og provinser".

Især ved een lejlighed var der virkelig anledning til at udvise mod og tap-perhed.

I 1762 døde den russiske selvherker, kejserinde Elisabeth. Hun blev efterfulgt af Peter 3. af huset Gottorp. Og nu, hvor han havde fået en overvældende stor magt til sin rådighed, kunne han se mulighed for at hævne al den

Fort sættes side side 19

PROGRAM

FREDENSBORG-HUMLEBÆK LOKALHISTORISKE FORENING

Forår 2019

Dronning Louise - en ukuelig kvinde

Tidspunkt: Tirsdag 15. januar kl. 19:30

Mødested: Lindehuset,

Jernbanegade 28B, Fredensborg Varighed: 2 timer

Forfatteren Anna Grethe Steensig fortæller om Louise (1851-1926) prinsesse af Sverige-Norge og fra 1906 dronning af Danmark. Hun var en intelligent og veluddannet kvinde som med sig hjemmefra havde fået en god portion råstyrke. Den fik hun brug for, da hun i 1869 blev gift ind i det danske kongehus.

Lokalhistorisk billedeftermiddag i Kulturstationen

Tidspunkt: Lørdag 9. februar kl. 14:30

Mødested: Kulturstationen

Varighed: 2 timer

Interessen for gamle fotos der fortæller om begivenheder og livet førhen har aldrig været større. Denne eftermiddag skal vi se på billeder fra Humlebæk fra Fredensborg Arkiverne store samling, Frederiksborg Amts Avis m.fl. Det vil helt sikkert blive anledningen til gode historier og anledning til at få identificeret billeder, hvor personer og begivenheder mere eller mindre er gået i glemmebogen.

Generalforsamling

Tidspunkt: tirsdag 19. februar kl. 19:30
Mødested: Store Kro, Slotsgade,
Fredensborg
Varighed: 2 timer
Dagsorden ifølge vedtægterne.

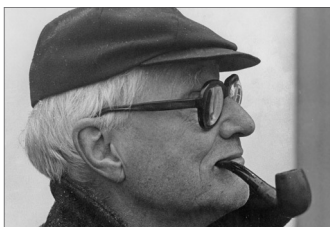
Efter generalforsamlingen fortæller Niels Fennet om Store Kro og den nyligt overståede renovering af Rejsestalden.

Mit Krogerupliv som barn og halv-voksen 1954-1964 - Barn og samfund på en højskole

Tidspunkt: tirsdag 12. marts kl. 19.30
Mødested: Kulturstationen
Varighed: 2 timer

Professor cand.theol. Troels Engberg-Pedersen har haft sin opvækst på Krogerup Højskole og beretter i foredraget om, hvordan det var at være barn og halvvoksen på Krogerup i perioden 1954-64, som både var den kolde krigs tid og en brydningstid med begyndende frigørelse i mange retninger: politisk, musikalsk, billedkunstnerisk (Louisiana), seksuelt m.m. Hvad var de centrale bevægelser i den tids danske samfund? Hvordan var de afspejlet på en højskole som Krogerup? Og hvordan blev det hele oplevet af et barn på mellem 5 og 15 år?

Erindringer om Fredensborg

Tidspunkt: tirsdag 9. april kl. 13.00
Mødested: Lindehuset
Varighed: 2 timer

Et causeri i tekst og billeder om det gamle Fredensborg
Bent Skov Larsen fortæller om de mange forfattere, der i kortere eller længere tid har boet på Fredensborgegnen og i digt og prosa ofte skildret byen og dens mennesker. Blandt dem kan nævnes Holger Drachmann, Ingeborg Buhl, Jacob Paludan, Hans Scherfig, Kelvin Lindemann og Anders Bodelsen. Der bliver læst udvalgte passager af deres erindringer om Fredensborg.

Ole Kollerøds meritter

Tidspunkt: tirsdag 7. maj kl. 13.00
Mødested: Humlebæk Bibliotek
Varighed: 2 timer

Formanden for Hillerød lokalhistorisk Forening Asger Berg fortæller historien om Nordsjællands vel nok kendteste forbyrder i 1800-tallet. Asger Berg har et helt unikt kendskab til Ole Kollerød og hans meritter. Senest har Berg udgivet en lille bog om forbyrderens datter. Ud over selve historien om Ole Kollerød vil der blive fortalt om en række af de personer, han havde forbindelse med.

Forårstur til Hamtermøllen

Tidspunkt: lørdag d. 25. maj kl. 10.00
Mødested: Hamtermøllen,
Bøsse-magergade 21 Hellebæk
Varighed: 4 timer

Vi mødes ved Hamtermøllen Her vil repræsentanter fra Hellebæk-Aalsgaard Egnshistoriske Forening vise rundt og fortælle Hamtermøllens historie. Pris pr deltager 40 kr. Tilmelding til Bent Skov Larsen senest mandag d. 20. maj på: Mail: bent.sl@mail.tele.dk eller 28346435
Hvis der ønskes transport til Hellebæk, meddeles dette sammen med tilmeldingen. Efter rundvisningen er der mulighed for at spise brunch i Hamtermøllens cafe, Evt. tilmelding til cafeen.

Jorden rundt med konsul Lindberg

Tidspunkt: tirsdag d. 10. september kl. 19.30
Mødested: Lindehuset
Varighed: 2 timer

En beretning om konsul Lindbergs jorder, som udstykkedes omkr. år 1900 og blev Fredensborgs fine villakvarter med bl.a. villaer som Alexandra House, Kongstadhus og Godthåb. Det er Peter Heiberg som fortæller om kvarteret, dets arkitektur og beboere gennem 150 år.

Medlemskontingent

Medlemskontingent for perioden 1.1. 2019 - 31.12. 2019 udgør kr. 170,00
Indbetaling skal ske senest d. 15.februar 2019 til: Girokonto 1560611- anvend
kode 01 ved indbetaling via pc-bank eller ved overførsel til bank: reg. nr.
1551 konto nr. 1560611

Og anfør venligst medlemsnummer (står på label foroven) ved betalingen.
Endelig er der mulighed for at betale på et af foreningens møder - dog
senest d. 19. februar ved foreningens generalforsamling.

Kassereren: info@lokalhistoriskforening.dk

Info:

Alle er velkomne til vore arrangementer.

Ved nogle arrangementer vil der være entre på 20 kr. for
ikke medlemmer.

Hvis der serveres kaffe er prisen 20 kr.

Indmeldelse:

**Jeg ønsker at blive medlem af
Fredensborg-Humblebæk lokalhistoriske Forening.**

Kontingentet er i 2019: 170 kr.

Navn:

Adresse:

Postnr.:

By:

E-mail:

Indmeldelse sker ved fremsendelse af udfyldt blanket til
foreningens formand Peter Heiberg eller kan gøres via
foreningens hjemmeside.

Foreningens vedtægter findes på hjemmesiden:

<http://www.fredensborg-humblebaek-lokalhistorisk.dk/>

Fortsat fra side 14

uret og krænkelser, som hertugfamilien på Gottorp i tidens løb var blevet
udsat for fra det danske kongehus side. Det betød krig, og situationen var
katastrofal for Danmark. Men reaktionen var ubetinget modig. Den stærke
dansk-norske flåde stod ned i Østersøen. En imponerende eskadre på 14
lineskibe og 6 fregatter. En krigsvant franskfødt general C.L. Saint-Germain
– som til alt held var kommet i dansk tjeneste – førte en hær på 27.000 mand
ind i Mecklenburg for at tage en første tårn med fjendens betydeligt større
hær. 40.000 mand på vej mod Danmark.

Og så skete miraklet. Den russiske hær begyndte at trække sig tilbage. Zaren
var blevet afsat af sin hustru, Katarina. Han blev sat i fængsel og døde inden
der var gået en uge. Katarina havde intet at hævne. Tvært imod havde hun
i sin nordeuropæiske politik brug for et godt forhold til Danmark-Norge som
en modvægt til Sverige. Der blev sluttet fred og endda indgået et forbund.
Frederik 5. stod med alle sejrens palmer.

Det lykkedes kongen – og hans fremragende udenrigsminister – at opretholde
neutraliteten under Den preussiske Syvårskrig. ("Krigenes rædsler", som der
står på rytterstatuen). Flåden blev holdt ved magt, og den omtalte general
moderniserede og effektiviserede hæren. Der blev indgået en række
traktater, og der blev anlagt handelsstationer ("provinser") i Fjernøsten.
De, der læste indskriften på rytterstatuen, kunne kun se den som udtryk for
den rene sandhed og ikke som kongerøgelse.

Frederik 5. nød livet igennem en enestående popularitet. Da det lakkede
mod enden, var han nok fysisk og psykisk nedbrudt – han havde ikke skånet
sig selv. Men folkets kærlighed var usvækket. Der var dengang ikke en
presse, der udførligt holdt sine læsere orienteret om al kongefamiliens gøren
og laden. Men der var digtere som Johannes Ewald, der ved bisættelsen
kunne skrive motetten "Hold Taare op at trille og du, vor Cithar - stille! Nu
bæres Kongen bort til Graven".

Det var som den konge, der personificerede 20 års gylden fredstid, han blev
mindet på stenen i Fredensborg.

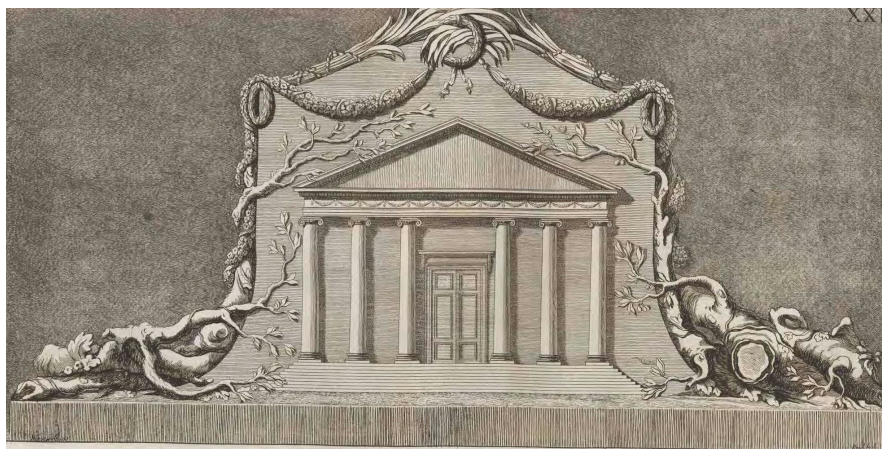
Et bedre navn til den kunne være "Mandighedens og ærens tempel".
Den traditionelle benævnelse giver i alle fald kun mening, hvis det står helt

klart, at ordet dyd ikke har noget at gøre med vores tids anvendelse af det. Græsk-romerske tempelgavle er noget af det smukkeste. Man skal helt frem til funktionalismen i mellemkrigstiden, før man finder noget, der kommer på højde med dem i enkel skønhed.

Men Wiedewelt lod det ikke være nok med tempelgavlene. Han på det nærmeste overdængede dem med symboler, så monumentet blev til noget af et skrummel. Symboler på styrke og sejr og glæde. Egeløv, kranse og guirlander, palmegrene og laurbær, knortede træstammer.

En hyldest til den nådige monark, der fik æren for freden og fremgangen. Den utilfredshed, der nødvendigvis måtte findes i samfundet, blev alene rettet mod ministre og mod embedsmændene. Kongen var hævet over kritik. Han var jo bindeleddet mellem Gud og folket.

Gud har belønnet folket ved at give det en konge, der sikrer freden. Som forfatteren Jens Schelderup Sneedorff udtrykte det i en tale, han holdt ved en højtideligholdelse af kongens fødselsdag.

Skulpturen er afbildet i Bradts Monumenta Fredensburgica (1769), set fra den side, der vender mod Store Ballonplads. Her har søjlerne ioniske kapitæler.

“Den brændte Gård” - Skovgården, forsvundet men ikke glemt!

Af Lars-Christian Thorvil (Skagen, maj 2018)

Udsigten fra Baunebjerg Børnehave

(Foto: Sebastian L Mortensen, 2018)

At sidde på toppen af Danmark en varm forårsdag og skrive om en tilgroet hektar jord i Humlebæk kan for de fleste virke mærkværdigt. Det er mærkværdigt! Men der er historie bag denne lille tilgroede plet, midt på marken mellem Humlebæk og Dageløkke. Historien kendes ikke af særlig mange mere, og for mange er det stadig lidt af et mysterium, hvad der var derude og hvorfor der ikke er mere tilbage. Men når et mysterium, der tilmed er del af Humlebæks historie, nu i over 25 år har plaget mig, syntes jeg det fortjener at blive løst. Eller i det mindste belyst.

Denne artikel tjener tre formål.

1. Løsningen på en gåde, som har rumsteret i mit baghoved i ca. 25 år,
2. Mit personlige lille bidrag til at Skovgårdens historie bliver fortalt inden den går i glemmebogen for altid.
3. At forhåbentlig kunne påvirke folk til at kalde området for “Skovgårdsgrunden” eller “Skovgårdsarealet,” da mest benyttede betegnelse “Den brændte gård” kun fortæller slutningen på historien, og ikke afslører noget som helst andet.

Udsigten

Som barn på Baunebjergvej i Humlebæk startede jeg, som så mange andre i 1985 i Baunebjerg Børnehaven. Det der ses på billedet herover, var det den stort set daglige udsigt i de år, da der dengang endnu ikke var bygget mellem stisystemet og børnehaven. (græsplænen blev først fuldt bebygget 20 år senere, selvom børnehaven allerede i 1987-88 kunne rykke hegnet længere ud på plænen)

Skovgården set fra vest

(Sylvest Jensen Luftfoto 1961)

Som barn sagde dette tilgroede område mig ikke noget, men efterhånden som årene gik, og jeg med fritidshjemmet "Skonnerten" ofte kom derude, lærte jeg naturligvis at navnet er "Den brændte gård" Selvfølgelig afslører navnet, eller nok rettere "betegnelsen" for dette område, at der nok engang har ligget en gård, der er brændt!

Mysteriet

Jeg havde ret!

Der var engang en gård, der var brændt, men selvom det dengang jeg begyndte at spørge ind til stedet, ikke var så længe siden det var sket, var der mærkeligt nok ikke mange, som kunne fortælle mig ret meget. Ikke andet end nogle småhistorier og et par halve erindringer. En af dem

lød "jaaa det var en stor brand, det var vist noget med et svejseapparat, der antændte det hele!" Det var jo ikke meget oplysning for en nysgerrig otteårig dreng, der søgte historien. Et mysterium var opstået!

Jeg flyttede fra Humlebæk som 11-årig, men fortsatte min skolegang i byen. Jeg glemte aldrig "Den brændte gård."

Efterhånden som årene gik, var der fem spørgsmål, der trængte sig på:

Hvad hed gården?

Hvorfor brændte gården?

Hvornår brændte den?

Hvem ejede den?

Hvorfor er grunden aldrig blevet ryddet, pløjet op eller bebygget igen?

Men bare ligget hen som et tavst vidnesbyrd ude på marken i over 45 år.

Gården

Skovgården var en meget gammel gård! Helt tilbage fra dengang udskiftningen fra de gamle godser og herregårde fandt sted i slutningen af 1700-tallet.

Den sidste familie, som ejede gården, var familien Jensen. (Senere Skovgård-Jensen). I 1912 overtog gårdskarl Peter Jensen fra Karlebo Skovgården for ca. 41.000 Kr. (2,5 million anno 2015) familien drev gården frem til slutningen af 60'erne, hvor Asminderød-Grønholt Sogn (fra 1970 Fredensborg-Humlebæk Kommune) opkøbte det meste af Skovgårdens jorde, for at kunne kontrollere udstykningen af den del af Humlebæk, der for alvor tog til i 70'erne. Til sidst var der ikke andet tilbage af det gamle landbrug end beboelse for gamle gårdejer Peter Jensen på aftægt, samt 2 af hans børn Inger og Martin, og tømrermester Erik Skovgaard-Jensens (Ingers søn) tømmerværksted, samt tilhørende lager af tømmer. En måske sørgelig afslutning på et stykke landbrugshistorie, men samtidig et fint eksempel på 70'ernes by og egnsudvikling.

Branden

Det var begyndelsen på en helt normal arbejdsuge, men mandag d. 11. maj 1970 indtraf katastrofen! Inger Jensen erindrer at, der var en meget kraftig blæst. Og sidst på formiddagen fik gnister fra et spånfyrfat i det gamle stråtag, på den ene længe, og kort efter stod hele taget i flammer! Røg, varme, flammer: Panikken breder sig, men desværre kunne

Som det ses var branden meget voldsom.

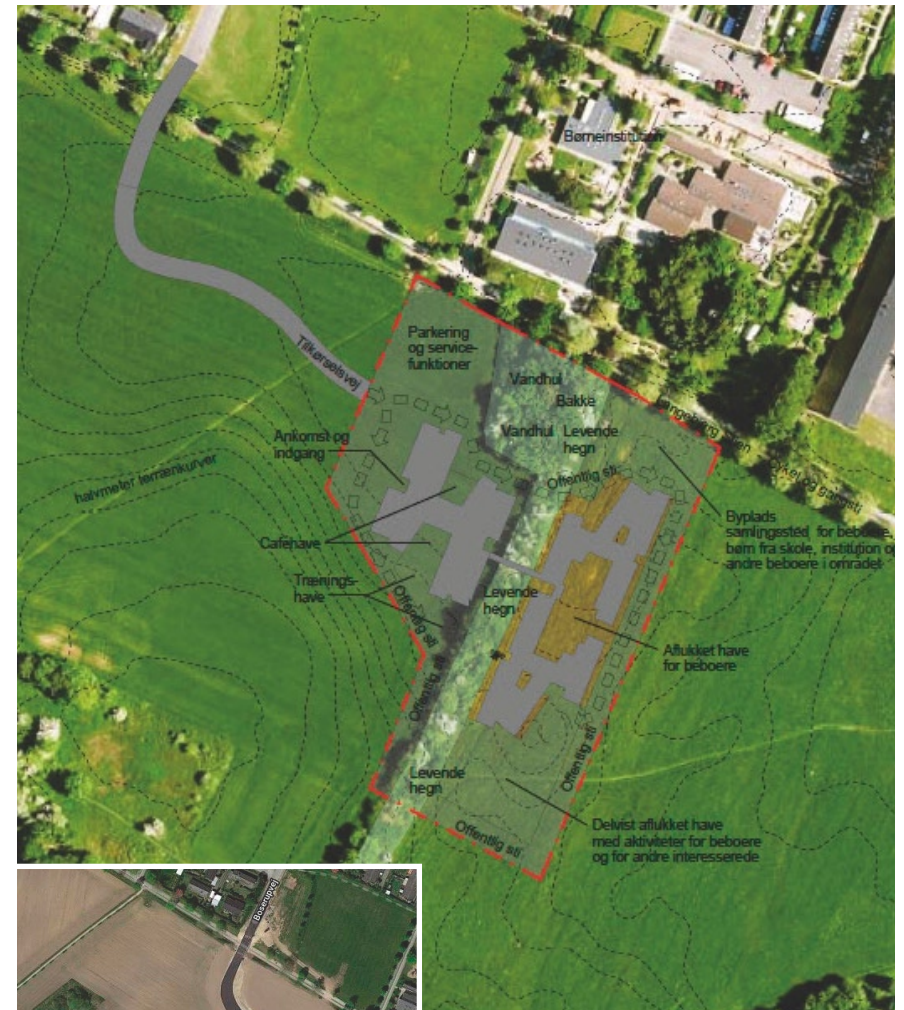
(Fotograf ukendt)

familien og et par tømrersvende, efter 10-15 minutter ikke gøre andet end se gården brænde. Branden brændte nådesløst næsten alt væk! Brandvæsenet som ellers var til stede 8 minutter efter, der var slået alarm, var magtesløse. Skovgården forsvandt. Efter slukningsarbejdet stod kun lidt af en af bygningerne og de sodsværtede ydermure tilbage.

Skovgården var nu ikke mere! Nu kun "Den brændte gård," som nærmest er mere et begreb end noget reelt. Jeg kan ikke forestille mig, hvordan det må ha været under branden for gamle Peter Jensen at stå på marken og se sit hjem og 58 års arbejde gå op i røg.

Grunden

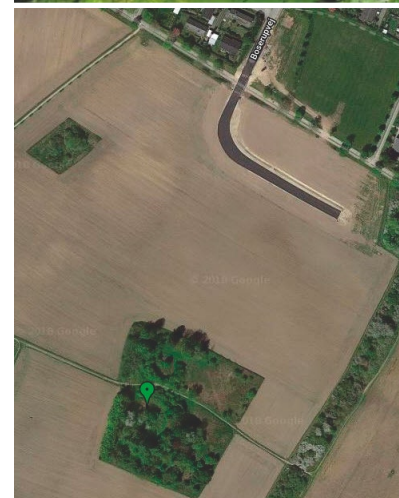
Godt et halvt århundrede efter den fatale majdag ligger grunden der endnu, som en tavs monolit midt ude på marken mellem stisystemet og Kromosegård. Lidt over en hektar jord, der består af gamle træer og buske, tilgroet i et sandt vildnis. Det eneste der i dagens Humlebæk, ud over den gamle grund, minder os om Skovgårdens eksistens er stisystemet, der ligger mellem Baunebjergvej og Boserupvej fra den tværgående sti, ned forbi den nu nedrevne "Baunebjerggård" og helt ned til den gamle Torpenvej (i dag Boserupvej). Denne sti bærer navnet "Skovgårdstien". På selve grunden er der ikke andet tilbage af Skovgården i dag, end lidt betonfundament. Men som det ses på billedet er der stadig tydelige spor af den gamle have, hvis små frugtbusse og træer nu er blevet til en lille skov.

Kortudsnit fra skitseplanen over det nye pleje- og rehabiliteringscenter Skovgården (Fredensborg Kommune).

Byrådet har på sit sidste møde i 2018 valgt at centeret skal hedde: Skovgården.

T.v. Google Map satellitfoto fra 2018.

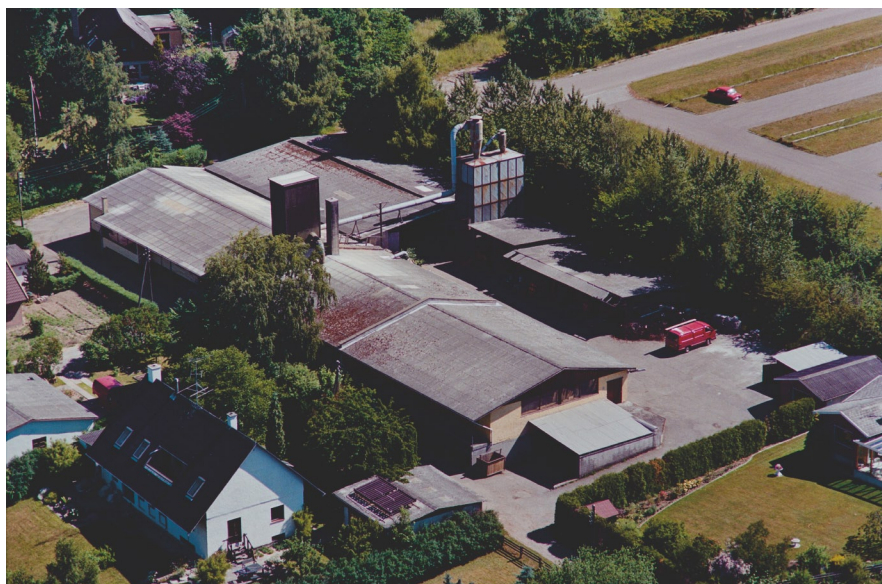

Fredensborgeren Erland Nielsen og rundstokfabrikken

Af Jørgen Vesterdal Jørgensen

Luffotos - Sylvest Jensen 1957 og 1989

Radio Humleborg og Fredensborg-Humblebæk Lokalhistoriske Forening optog i november 2016¹ et interview med en fremtrædende fredensborger: Snedker- og tømrermester "Erland", døbt Erland Emil Nielsen. Hensigten

Erland Nielsen

var at få et førstehånds tilbageblik på et langt liv, hvoraf hovedparten blev levet i Dronningens Kovang, hvor Erland både havde sin bolig og sin virksomhed. I 2016 var Erland Nielsen 95 år. Interviewet var udtryk for rettidig omhu, idet Erland allerede da var fysisk svagelig, men hukommelsen stadig intakt. Erland døde 13. marts 2018 og blev bisat fra Asminderød Kirke 20. marts 2018. Er jordfæstet i fællesgraven på kirtegården dér.

Det følgende er essensen af vor samtale suppleret med oplysninger fra andre tilgængelige kilder.

Erland blev født 8. april 1921 i Faaborg. I hans stemmeføring kan høres en melodisk blidhed, som afslører den sydfynske hjemstavn. Lærte snedkerfaget, som efterfølgende i Stockholm blev suppleret med en uddannelse som bygningsingeniør. I 1951 allierede han sig med fabrikant Mikkel Eriksen, som blev hans kompagnon gennem de næste 20 år. Sammen købte de "Dansk Rundstokfabrik", som dengang var etableret i lejede lokaler i Søborg ved København. 1. maj 1953 flyttede de virksomheden til en eksisterende bygning

Interiør med ribber.

Foto taget af forfatteren ved rundvisningen 22. maj 2014.

i Dronningens Kovang i Fredensborg. Fabriksbygning, inklusive omliggende arealer, blev købt af "en bornholmer" for 90.000 kr. forhandlet ned fra en udbudspris på 115.000 kr. Fabriksanlægget, som det ses på foto på modstående side, blev efter overtagelsen i 1953 udvidet betragteligt. Af det oprindelige FRECO² ses kun et enkelt af kooperativets beboerhuse. Den særegne fabriksdal med hvælvet tag brændte i 1941. Fabrikens produkter var mest runde stokke: fra større rundholter og gymnastikribber til kosterkafter

og tynde raketpinde, men man solgte også lamel-sengebunde og lastepaller tilvirket af træ fra Sverige. Rundstokkene blev udført i træsorten ramin, som er en lys knastfri mahogni fra Nord-Borneos regnskove. I en avisomtale ved Erlands 40-års forretnings-jubilæum bragte en journalist mahogni-træets (tvivlsomme?) bæredygtighed på bane. Erland henviste til, at han måtte have tillid til sin jyske importør.

I 1986, da Erland var 65 år, optog han tømrermester Aage Andersen (40 år) som kompagnon. Tømrermester Aage Andersen havde indtil da arbejdet hos Otto Israel Andersen med vedligeholdelse af statens ejendomme, og Aages far havde arbejdet 16 år på rundstokfabrikken, så lokal forankring blev bibeholdt. Sammen købte de et eksisterende anpartsselskab, som efterfølgende blev omdøbt til "Dansk Rundstokfabrik ApS". At markedsføringen kunne rette sig også mod de nærmeste naboer kan ses på.

Bemærk, at i 1992 var forretningsadressen Kovangen 703. På initiativ af blandt andet anlægsgartner Leif Öhblom blev den mest sønære del af Kovangen i Fredensborg Søpark gendøbt som "Dronningens Kovang" - lidt kongelig har man vel lov at være.

Træsorten ramin er letantændeligt. Herom vidner 3 brande: i 1971, 1981 og 1987. Af avisomtalerne fremgår, at fabrikken ved første brand beskæftigede 15, og ved 2. brand 7 medarbejdere. Efter den første brand, som udløste en forsikringssum på 1 million kroner, forlangte brandmyndigheden, at der blev etableret en sti, som fra Dronningens Kovang gav adgang til Frederik Madsens Allé, nu Dybe Allé, i Fredensborg Slotspark, så brandvæsenet i tilfælde af ny ildsvåde hurtigt kunne lægge slanger og hente vand fra Esrum Sø.

Gennem årene var arbejdsdrenge en talrig del af arbejdsstyrken. I en periode beskæftigede fabrikken derudover en del udviklingshæmmede, hvis liv fik indhold via deres arbejde på fabrikken. Disse arbejdsmænd fik kost og logi i Fredensborg midtby i et asyl ledet af "Fru Stiesen", som samtidig virkede som arbejdsformidler. Erland beskriver et omskolingsforsøg, hvor en medarbejder mod sin vilje blev forsøgt "opkvalificeret" fra en funktion med at flytte træstykker på én plads i fabriksshallen til at flytte træstykker på en anden plads. Det blev en hjerteskræende fiasko, idet den pågældende brast i gråd - og, naturligvis, fik sin hidtidige arbejdsopgave igen. Erland

1992-02-03

DANSK RUNDSTOKFABRIK
Fredensborg

Telf. 42 28 03 03 Fax 48 47 51 25
Tømrermester Aage Andersen Kovangen 703.

3. februar 1992.

Til samtlige husejere på Kovangen !

Huse har det ligesom mennesker: Der kommer små skavanker med tiden. Nogle klarer det bedre end andre, men ingen kan bare lade stå til !

Husene på vor vej repræsenterer store værdier, og det vil være synd, om de skal gå til - så derfor anbefaler vi et eftersyn af tømrerarbejdet: Vinduer, døre, stern og vindske der m.m.

Vi giver tilbud, der holder. Ingen ekstra regninger uden at vi har aftalt ekstra ydelser. Ingen kørepenge. Kvalitet til tiden.

Der er endnu mulighed for at få tilskud, og vi hjælper gerne vore kunder med at søge, så at formularerne bliver rigtigt udfyldt.

Ring venligst snarest. Skaderne bliver værre, hvis man venter, og tilskudsmidlerne bliver færre og færre dag for dag. Det svinder i bunken !

42 28 03 03 er nummeret på jeres lokale tømrermester.

Med venlig hilsen
DANSK RUNDSTOKFABRIK
Aage Andersen
Aage Andersen

Dansk Rundstokfabrik ApS
Kovangen 703, 3480 Fredensborg
Reg.nr. 15.918. Hjemstedskommune: Fredensborg - Humlebæk

Reklame for rundstokfabrikken dateret 3. februar 1992 omdelt til Kovangens beboere.

nævner selv, at de udviklingshæmmede og arbejdsdrenge naturligvis ikke skulle have så meget i løn, men ingen ansatte var tilsyneladende utilfredse med ansættelsesbetingelserne, som vi nu til dags nok vil bedømme som "socialt ansvarlige".

I 1990 sælges rundstokfabrikken til Helge Schou, som også ejede et firma ved navn "Nordnit" i Kvistgård. Erland fortsatte i firmaet. I avisomtale³ i 1997 beskrives, at ejeren af rundstokfabrikken nu er "Riets of Scandinavia", hvis plan var nedrivning af fabrikken til fordel for opførelse af 12 luksusrækkehuse. Ved

nabohøringen var der indsigelse fra Fredensborg Søparks Grundejerforening, som ikke var interesseret i at mageskifte nogle arealer. Derefter blev disse planer opgivet.

22. maj 2014 arrangerede Fredensborg Humlebæk Lokalhistoriske forening, Claus Öhblom og flere naboer en velbesøgt og meget vellykket rundvisning, som startede på rundstokfabrikken og sluttede i bunden af Dronningens Kovang blandt storblomstrende rododendron og anden blomsterpragt. - Ved rundvisningen fortalte Claus Öhblom, at der førhen fra fabrikken var etableret en slags fjernvarme over til de private boliger. Ved rundvisningen så vi, at nedrivningen af fabrikken var i fuld gang, og i løbet af nogle måneder var den væk. De bedste dele af maskinparken blev flyttet til en virksomhed på Sydsjælland.

I skrivende stund er der opført 2 af 3 villaer på fabriksarealet (den ene bebos af en tidligere arbejdsdreng). Det forlyder, at privatboligen er solgt til nedrivning med henblik på opførelse af endnu en villa.⁴

Erland har gennem sit liv været en aktiv "forenings-mand". Allerede i 1940'erne under opholdet i Stockholm blev Erland inddraget i en lokal naver-klub, og da han efter krigen kom hjem var han med i oprettelsen af Hillerød Naverklub, hvor han blandt andet var kasserer i 17 år. I 2008 blev han i Stockholm udnævnt til æresmedlem af CUK-naverne.⁵ – Det blev han også af Rotary i Fredensborg som Erland var medstifter af. Erland var mangeårigt medlem af "Fredensborg Tennis- og Badmintonklub", hvor han gennemmere end 20 år spillede double med Poul Andersen mod Edith og Arne Bruun.

Da Fredensborghallen skulle bygges i midten af 1960'erne blev Erland valgt til formand for byggeudvalget, hvor han formidlede et effektivt samarbejde med arkitekt Arne Gotved og kommunalbestyrelsens repræsentant, Poul Larsen. Erland giver i interviewet flere eksempler på sine udtalte evner som forretningsmand og forhandler i sager med væsentlig økonomi; for eksempel som leder af byggeriet af Fredensborghallen: Arkitekt Gotved blev spurgt: "Kan du bygge hallen for 8 millioner kroner? Så får du 8 millioner kroner". Da svaret var "ja", var der valgt en ansvarlig totalentreprenør og en fast pris. En lignende "tilbudsstrategi" blev anvendt i forbindelse med forhandling med forsikringsselskabet "Alm. Brand", da der efter den første

brand skulle forhandles om skadesbetalingen og genopførelse af fabrikken. Her var beløbet 1 million kroner.

I interviewet giver Erland mange eksempler på sine gode relationer til sine naboer i Dronningens Kovang: Frugtavlser Hardy Hansen, anlægsgartner Leif Öhblom og dennes søn Claus, tegneserie-tekstforfatter til "Far til Fire" Olav Hast (Faurholt) og tegneren Des Asmussen (Søholt). Om sit ægteskabelige liv havde Erland ikke mange kommentarer. Han døde barnløs.

Da interviewet havde pågået en times tid, sagde Erland:
"Nu har jeg snakket hele ti'en, ska' I ikke os' si'e no'et?"
...hvilket hermed være gjort.

Noter:

¹ Til stede ved interviewet 9. november 2016 var John Macko fra Radio Humleborg; fra lokalhistorisk forening: Peter Heiberg samt forfatteren (som interviewer). Blev bragt i Radio Humleborg 26. november 2016; Lydfilen er af Radio Humleborg videregivet til Fredensborg Arkiverne. (www.fredensborgarkiverne.dk)

² Eksperimentet, FRECO, var et kunstner- og arbejder-kooperativ etableret af arbejdsløse, forarmede, men idealistiske, københavnere, som flyttede til Dronningens Kovang for at etablere et kooperativ, som dyrkede jorden, primært for selv at overleve. Eksisterede i 8 år fra 1933 (året for K.K. Steinckes skelsættende socialreform). FRECO er beskrevet nærmere i Peter Heibergs artikel: Paradis og kooperativ i Fredensborg (i: Folk og minder fra Nordsjælland 2008).

³ Frederiksborg Amts Avis onsdag d. 9. juli 1997.

⁴ På Google Maps er der opdateret satellitfoto af området.

⁵ Personlig meddelelse: Arne Esbensen, formand, Hillerød Naverklub. CUK: C: Centrale og UK: for understøttelseskasse. International paraplyorganisation for navere oprettet i Schweiz 1899. Den frie bevægelighed på det europæiske arbejdsmarked fungerede dengang således: En nyuddannet svend (uden mulighed for ansættelse) blev af sit laug bedt om (:tvunget til) at "gå på valsen" og tidligst returnere efter flere år. Da man i andre lande havde samme skik, kom der til gengæld tilrejsende håndværkere og tilbød deres tjeneste. Man bad så om at se deres "rejsebog", hvori var opført ansættelser, aflønning og skudsmål. Kunne man ikke lokalt tilbyde en arbejdsopgave, og man kunne se, at pågældende ikke havde til dagen og vejen, blev der fra den lokale CUK udbetalt et beløb under den forudsætning, at den migrerende straks rejste videre. Understøttelseskassen (CUK) blev finansieret ved indbetalinger fra de lokale håndværkere, som på denne måde sikrede sig ikke at miste arbejdsopgaver til migrerende "underbydere".

Bestyrelsen for Fredensborg - Humlebæk Lokalhistoriske Forening 2018/19

Formand:

Peter Heiberg, Nørredamsvej 3 3480 Fredensborg
Tlf. 50 62 19 47 mail: formand@lokalhistoriskeforening.dk

Næstformand:

Bent Skov Larsen Bogårdsvej 309, 3050 Humlebæk
Tlf. 49 19 11 47 - mail: bent.sl@mail.tele.dk

Kasserer:

Heidi Ølgaard Teglgårdsvej 111B, 3050 Humlebæk
Tlf. 49 19 23 46 - mail: kasserer@lokalhistoriskeforening.dk

Sekretær:

Erik Vestergaard Thomsen Violvej 28, 3050 Humlebæk
Tlf. 49 19 04 09 - mail: sekretaer@lokalhistoriskeforening.dk

Bestyrelsesmedlemmer:

Poul Christensen, Sørupvej 60, 3480 Fredensborg
Tlf.: 51 37 42 47 - mail: britta@post9.tele.dk
Karen Lisbeth Poulsen, Langerødvej 33, 3480 Fredensborg
Tlf.: 49 19 42 29 - mail: karenlisbethpoulsen@gmail.com
Annette Engelstoft, Vænget 9, 3050 Humlebæk
Tlf.: 40 74 35 12 - mail: annette.engelstoft@gmail.com

Suppleanter:

Else Mariager, Slotsvænget 15, 3480 Fredensborg
Tlf.: 50 70 90 47 - mail: else@bitco.dk
Jeppe Tom-Petersen, Gl. Strandvej 6, 3050 Humlebæk
Tlf. 20726130 - mail: jeppe.tom-petersen@mail.dk